

111
m. Dziwna Jan
11. Baon. Sap. Kol.
Komp. Ruchowa.

29
6186
M. p. 8. III. 1943r.
6186

H. O.

Kwestionariusz.

1) b. uziemia łagiernika w Ł. S. R. R.

2.) Dnia 15. IX. 1939r. postawiono aresztowany w Trzemysku
i odesłano nas do uziemia, następnie dnia
17. IX. w nocy przewieziono nas na śledztwo i przesłona-
mano śledztwo przez 14 dni tytko nocami osi godzinny
22 godzin do rana godzi 6 tej przewieziono nas do więzio-
wni, organizatora, je jestem oficerem polskim,
i je walczyłem przeciw bolszewikom w roku 1920r.

3) W uziemiu było wprost nie do opisania, cela
która służyła na 20 osób osadzono nas 162 osób
wody nie dawano, ludzie umarli od gorąca i braku
powietrza, często bywało że co trzech dni dawano
nam ciepłej strawy i chleba. -

4) Dnia 30. IX. 1939r. wyprawa nas z uziemia zpo-
wodu braku misia i wymiano nas na podwórzu
w podłazie teracy przez 3 dni do tego stopnia żeśmy
się poprzeczliwiali i podmarzali ręce i nogi. -

5) Dnia 3. X. 1939r. postawiono nas do transportu i wy-
wieziono na Ukrainę do Bardyerowa i osadzono
w uziemiu, tam przebyłem 7 miesięcy, przez
6 miesięcy przesłano nas do przygotowania się
jak wspomnieliśmy wyżej, przy tym kęszano nas
rozbiło mi głowę na której jeszcze dzisiaj mam
bliznę, wadzano nas do łoci podziemnego gdzie
była woda, brak powietrza i smród gnijący. -

6) Dnia 5. VIII. 1940r. ucyżano mi wyrok porażony 8 lat

ciężkich robot w dalekich Taborach i wywieziono do łagrow
obłasci Archangielskiej miejscowości Matornyka. -

- 7.) Życie w łagrowach było okropne, wymagali wyrobienia
w pracy 100% jednakowi nie można było tej pracy
radem sporób wykonać z powodu wyćierania, choroby
z głodem i mrozów, to przeciętnie wyrobieniem około
60% w rękawice, za to otrzymywaniem 450 gr chleba
i ciepłej wody, i często po pracy oddawano mię w
izolatorce na całą noc, a rano godzinie 6 tej
wstawano do pracy i praca trwała do godziny
10tej wieczór do 12giej, ubrania jakoteż bielizny
i obuwia wcale nie dawano do tego stopnia
że się pamiotywały wozu, a latami wcale nie było,
- 8.) Opiska lekarska była jednakowoż wyrózniana
Polaków od Rosyjanów a to jak Polak był już nie
przydatny to zwalniano go od pracy. -
- 9.) Zwolniony z łagrow zostałem dnia 18. IX. 1941r.
i skierowano mnie do miasta Uralik, jednakowoż
skierowałem się do Burutuku i tam zastąpi-
łem do armiji Polskiej t.j. tego samego mie-
siąca. -

sierż. Stanisław Jan